

အောင် ကြံဖန်စွဲလမ်းကြကုန်လျက်။ တတ္ထ၊ ထိုအယုတ်တမာ
 များစွာပြည့်လှောင် အပုပ်ကောင်၌။ မုစ္ဆိတာ၊ စရိုက်ခလေ့
 အမှိုက်ငွေ့ဖြင့် အတွေ့ကြီးတွေ့ မေ့ကြီးမေ့ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။
 ဗာလာ၊ ရာဂစရိုက်ပွား ငမှိုက်သားတို့သည်။ ပါပါနိ၊ မိစ္ဆာစာရ
 စသည်ညစ်ကျူ ယုတ်မာမှုတို့ကို။ ကရောန္တာ၊ အမဲရိုး၌
 ခွေးငတ်ကြိုက်သို့ နှစ်ခြိုက်ရှင်မြူး လွန်ကျူးကြကုန်လျက်။
 ဒုက္ခာ၊ အပါယ်လေးဖြာ အိုနာသေရေး ဆင်းရဲဘေးမှ။
 န ပရိမုစ္စရေ၊ ကရွတ်ကင်းလျှောက် ထပ်ပြန်ရောက်သဖြင့်
 လွတ်မြောက်ခွင့် မရကြလေကုန်။

(ဂ) တဿှာ ပဿေယျ မေဓာဝီ၊ ဇီဝတော ဝါ မတဿ ဝါ။
 သဘာဝံ ပူတိကာယဿ၊ သုဘဘာဝေန ဝဇ္ဇိတံ။

တဿှာ၊ ထိုသို့ အသုဘပင် သုဘထင်သမျှ ဒုက္ခဝဋ်တိုင်းမှ
 မလွတ်ကင်းနိုင်ကြလေသောကြောင့်။ မေဓာဝီ၊ သတိတမန်
 ပညာဉာဏ်ဖြင့် လမ်းမှန်မြှော်မြင် သူတော်စင်သည်။ ဇီဝ-
 တော ဝါ၊ ဝတ်စားဆင်ပြင် အသက်ရှင်သူမူလည်း ဖြစ်သော။
 မတဿ ဝါ၊ ဥဒ္ဓုမာတက စသည်မြားမြောင် အသေကောင်
 မူလည်းဖြစ်သော။ ပူတိကာယဿ၊ အပုပ်တွေ့လှောင် ဤ
 ကိုယ်ကောင်၏။ သုဘဘာဝေန၊ အမှန်စင်စစ် တင့်တယ်သော
 အဖြစ်မှ။ ဝဇ္ဇိတံ၊ လုံးဝအစဉ် ရှောင်ကြဉ်အပ်ပြီးဖြစ်သော။
 သဘာဝံ၊ မတင့်မတယ် ရှုံ့ဘွယ်စင်စစ် မူလအဖြစ်ကို။ ပဿေ-
 ယျ၊ အမှိုက်ကင်းပျောက် အလင်းရောက်အောင် ထွင်းဖောက်
 ရှုစားသင့်ပေတော့သတည်း။

ကမ္မဋ္ဌာန်း သင်ပြခဏ်း ပြီး၏။